

РЕШЕНИЕ

№ 544

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично при закрити врати заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даяна К. Топалова

при участието на секретаря Димитринка Анг. Иванова
като разглежда докладваното от Даяна К. Топалова Търговско дело № 20231100900238 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба на „О.Б.Б.“ АД за откриване на производство по несъстоятелност на „Б.К.Б.“ ЕАД ЕООД поради неплатежоспособност. Молителят извежда качеството си кредитор при твърдения, че на 04.07.2022 г. сключил с ответника договор за банков кредит овърдрафт № 22F-000775 с максимален размер от 60 000 лв., усвоен изцяло, със срок на ползване до 30.03.2023 г., с опция за продължаването му до 20.03.2024 г., по който ответникът има неизпълнени задължения за погасяване на главница в размер 57 317.17 лв. и възнаградителна лихва в размер 119.64 лв. за периода 31.12.2022 г. – 29.01.2023 г. След направен анализ на финансовото състояние на кредитополучателя счита, че последният не е в състояние да изпълни изискуемите си задължения, както и такива към други кредитори, включително към свързани лица, което обосновава състояние на неплатежоспособност. При тези твърдения иска съдът да открие спрямо ответника производство по несъстоятелност, да го обяви в несъстоятелност и прекрати дейността му. Претендира разноски.

Ответникът по молбата счита същата да основателна.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

От вписванията в търговския регистър се установява, че ответното дружество е еднолично акционерно дружество, което към датата на подаване на молбата за несъстоятелност, съгласно вписания предмет на дейност, осъществява рекламни и консултантски услуги, производство и разпространение на рекламни материали.

Относно активната легитимация на молителя:

От представения по делото договор за банков кредит овърдрафт № 22F-000775, сключен на 04.07.2022 г., се установява, че между страните е възникнало облигационно отношение с източник договор за кредит овърдрафт, по силата на който банката се е съгласила да извършва разплащания в лева, от името и за сметка на кредитополучателя, срещу негово разпореждане, на сума в размер 60 000 лв., които ще се използват за оборотни средства по открита разплащателна сметка за срок до 30.03.2023 г., при годишен лихвен процент в размер на референтен лихвен процент на ОББ за периода на действие на договора плюс 2.50 пункта надбавка годишно, но не по – малко от 2.50 %. От представеното извлечение се установява, че към 29.01.2023 г. задълженията по договора са в размер 57 317.17 лв. – главница и в размер 119.64 лв. възнаградителна лихва за периода 31.12.2022 г. – 29.01.2023 г. С писмо от 01.02.2023 г. кредитът е обявен изцяло за предсрочно изискуем на основание чл.4.1.8 от договора, вр. чл.35.4 от ОУ към него. Писмото е връчено на ответника с книжата по делото на 20.02.2023 г., от който момент са настъпили последиците на упражненото потестативно право на банката да отнеме преимуществото на срока, уговорен в полза на длъжника кредитополучател, поради което за ответника е възникнало задължение да плати посочената главница и възнаградителна лихва. По делото не са представени, от ответника, който носи доказателствената тежест, доказателства за плащания, поради което молителят доказва легитимацията си за вземане за главница и възнаградителна лихва по договор за кредит овърдрафт, в размер 57 317.17 лв. – главница и в размер 119.64 лв. възнаградителна лихва за периода 31.12.2022 г. – 29.01.2023 г., които вземания са от вида по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ, изискуеми са и към настоящият момент няма данни да са погасени.

Предвид извода за установена активна легитимация на молителя следва да бъдат обсъдени останалите предпоставки за основателност на искането за откриване на производство по несъстоятелност - състояние на неплатежоспособност и началната ѝ дата.

Относно състоянието на неплатежоспособност:

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от горепосочения вид, като това състояние не е временно (арг. от чл. 631 ТЗ) и е в причинна връзка с неизпълнението. Следователно, липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност, което е налице само, ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника. В приложение на презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял

плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид.

В настоящия случай спиране на плащането по изискуеми парични задължения е налице. Презумпцията за неплатежоспособност не е оборена от ответника и служебно събраните писмени доказателства и заключението на приетата СИЕ.

От изисканите служебно справки от Агенция по вписвания и СДВР – Пътна полиция, се установява, че за молителя не са налични вписвания, отбелязвания и заличавания, във връзка с недвижими имоти, и няма регистрация за притежаване на леки автомобили.

В заключението на съдебно – икономическата експертиза състоянието на ликвидност е отразено чрез коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, всеки един от които за периода 2019 г. и 2020 г. и към 16.01.2023 г. са много под референтните стойности. За 2021 г. и 2022 г. коефициентите за обща и бърза ликвидност са високи, което се дължи на високата стойност на вземанията и ниските стойности на задълженията. Общата сума на краткосрочните вземания за тези две години е в размер 785 хил. лв., от които 630 хил. лв. представляват вземания към предприятия от група. Дружеството майка е в процедура по несъстоятелност, поради което вземанията от предприятията от групата може да се квалифицират като несъбираеми. Следователно, за 2021 г. и 2022 г., като се изключат несъбираемите вземания, краткосрочните задължения надвишават притежаваните от молителя краткотрайни активи, като коефициентите за обща и бърза ликвидност за този период са под единица (0.5587), коригирани съобразно събираемостта.

Коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност са под препоръчителните норми, което се дължи на липсата на парични средства и инвестиции, а към 16.01.2023 г. са отрицателни.

Предвид изложеното съдът приема, че дружеството не разполага с краткотрайни активи, които да покрият краткосрочните задължения през целия изследван период и е налице състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие. Състоянието отговаря и на юридическия критерий да е и трайно, тъй като ответникът не осъществява търговска дейност, която да е източник на доходи, нито има активи, с които да възстанови осъществяването ѝ. Има непогасени задължения към молителя, с падеж 31.12.2022 г. за възнаградителна лихва и 20.02.2023 г. за всички останали вземания по договора, и публични задължения на стойност 165 164.91 лв., чиято изискуемост е настъпила в периода м.10.2022 г. – м.01.2023 г.; задълженията към доставчици с падежи в периода 2019 г. – 2022 г. и задължения за трудово възнаграждение, както и трайно превишение на стойността на задълженията, спрямо тази на краткотрайните активи, поради което са налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

Началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в

състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид (аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ). Неизпълнението не е достатъчно за този извод, поради което за определяне на началната дата следва да се намери, най – ранния момент, към който едновременно са налице непогасено изискуемо задължение, от тези по чл. 608, ал. 1 ТЗ, и трайна финансова невъзможност за погасяването му.

Отрицателни коефициенти на ликвидност се установяват към 31.12.2019 г. и тенденцията се запазва до края на изследвания период. Преди тази дата ответникът е имал непогасени изискуеми парични задължения към „Е.“ ООД с падеж 04.04.2019 г. (л.26 от заключението), но тъй като няма *преки доказателства за финансовото състояние на длъжника към датата на техния падеж*, за най-ранна доказана дата, към която едновременно са били налице и непогасени задължения в голям размер, и влошено състояние, следва да се определи датата 31.12.2019 г., към която е установимо финансовото състояние за 2019 г.

Следователно за начална дата на неплатежоспособността следва да се определи 31.12.2019 г., когато се установи едновременно да са налице непогасени изискуеми парични задължения към „Е.“ ООД с падеж 04.04.2019 г. (л.26 от заключението) и недостатъчност на краткосрочните активи за покриване на краткосрочните задължения към 31.12.2019 г. с оглед направения по – горе икономически анализ.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

Предвид невъзможността, на този етап от производството да се проведе предварително осребряване по реда на чл. 639б ТЗ, изискващо съгласие на събрание на кредиторите, каквото на този етап не може да се сформира, под „налично имущество“, по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ се разбират наличните парични средства (на каса или по банкови сметки), но не и друго имущество, подлежащо на осребряване. Отделно от това, по аргумент от чл. 193 ДОПК за налично не може да се счита имущество, което е заповорирано по реда на ДОПК (тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност). Липсват доказателства за наличие на парични средства, необхванати от наложения заповор, а установената банкова наличност е за суми в много нисък размер. Отделно от това няма данни за реално съществуваща касова наличност.

В настоящото производство имуществото на длъжника е заповорирано по реда на ДОПК, поради което ответникът не разполага с налични парични средства за покриване разноските в производството по несъстоятелност. В указания, с определение от 11.04.2023 г., срок не е внесена определената сума за покриване на началните разноси, поради което по отношение на ответника следва да бъде постановено решение по чл.632, ал.1 от ТЗ.

По разноските:

Ответникът следва да заплати на молителя сумата от 1 450 лв. разноси за държавна такса, възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

При тези мотиви и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Б.К.Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. ***** административна сграда „Ринг *****

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 31.12.2019 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „Б.К.Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. ***** административна сграда „Ринг *****

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Б.К.Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. ***** административна сграда „Ринг *****

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Б.К.Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. ***** административна сграда „Ринг *****

СПИРА производството по т. д. № 238/2023 г. по описа на СГС, ТО, 23 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА „Б.К.Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. ***** административна сграда „Ринг ***** да заплати на „О.Б.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. „***** на основание чл.621 ТЗ, вр. чл.78, ал.1 ГПК сумата **1450 лв.** – разноски за държавна такса, възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____